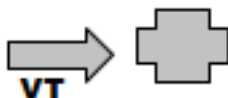


# Takaisin Golgatalle!

Rov. PER-OLOF MALK



”Vanhaa testamenttia on verrattu nuoleen, joka viittaa ajassa eteenpäin kohti Messiaan tuloa ja kohti Jeesuksen ristiä. Asian voisi kuvata näin:



Jeesus ja myöhemmin apostolit puhuivat ja kirjoittivat usein siitä, miten juutalaisten pyhät Kirjoitukset toteutuivat Jeesuksen tultua ja kuoltua Golgatalla. Ei tarvitse kuin avata ensimmäisestä evankeliumista luku 26 ja asia käy selväksi. Jeesus sanoo siinä: ”Ihmisen Poika lähtee pois juuri niin kuin kirjoituksissa hänestä sanotaan”, Matt. 26:24. – Muutamaa jaetta myöhemmin Jeesus sanoo: ”Kaikki tämä on tapahtunut, jotta profeettojen kirjoitukset kävisivät toteen”, Matt 26:56.

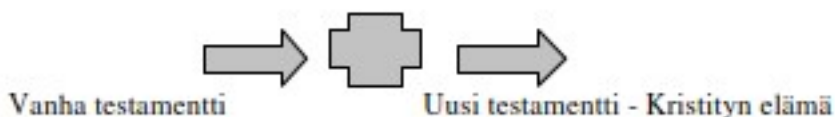
Vanha testamentti on kuin nuoli eteenpäin ja aivan erityisesti se on kuin nuoli Golgatalle. Tästä vallitsee kristittyjen keskuudessa melko suuri yksimielisyys.

Mihin Uusi testamentti tähtää?

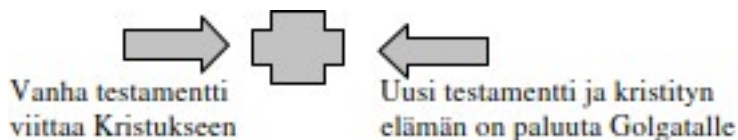
Kun otamme esille Uuden testamentin, yksimielisyyttä ei enää löydy siitä, minne suuntaan se osoittaa eli mihin suuntaan sitä kuvaava nuoli pitäisi piirtää.

Monien ajatus kulkee tähän tapaan: Vanha Testamentti viittaa kyllä Kristukseen aivan kuin nuoli kohti ristiä, näin: ➡ +. Kristuksessa toteutuivat Vanhan testamentin lupaukset tulevasta sovittajasta. Kristus on kuin portti, joka on täynnä armoa ja anteeksiantamusta. Hänen kauttaan syntiset pääsevät sisälle Jumalan valtakuntaan.

Mutta kun ihminen on kulkenut tämän portin kautta, hänen katseensa tulee kiinnittyä uudestaan eteenpäin: edessä olevaan kristityn elämään ja edessä olevaan päämäärään, taivaaseen. Sinne pääsevät ne, jotka ovat saaneet Jeesukselta armon ja jotka sen jälkeen ovat täyttäneet Jumalan tahdon ja eläneet hänelle kuuliaisista elämää. Tämän opin voisi kuvata näin:



Toinen osa kristityistä kuitenkin ymmärtää Uuden testamentin sisällön siten, että sitä voi verrata nuoleen, joka viittaa Kristukseen ja Golgatalle aivan niin kuin Vanha testamenttikin tekee. Tämän mukaan koko Raamatun keskus on Jeesus ja Golgata. Asian voisi kuvata näin:



Tämän mukaan Jumalan tarkoitus on, että ihminen kulkee Kristus-portin kautta sisälle hänen valtakuntaansa. Sen jälkeen

kun ihminen on saanut armon ja anteeksiantamuksen, hän ei jatka Golgatalta eteenpäin, vaan kääntyneenä hän alkaa elää Jumalan lapsena silmiensä edessä ristiinnaulittu Jeesus eli Jumalan sovitustyö. Siksi hän palaa Golgatalle yhä uudestaan.

## Helluntain jälkeen

Apostolien ensimmäiset puheet helluntain jälkeen ovat kaikki kuin nuolia Jeesukseen, joka oli teloitettu vähän aikaisemmin. Helluntaina Pietari opetti juutalaisia näin: “Jeesus Nasaretilainen oli Jumalan teitä varten valitsema mies... Tämän Jeesuksen te surmasitte. Te panitte lakia tuntemattomat pakanat naulitsemaan hänet ristiin...”, Apt. 2:22-23. 8. Pietari selvästikin pyytää kuulijoitaan helluntaina katsomaan ajassa taaksepäin, Golgatalle.

Vähän myöhemmin kokoontui juutalaisten johto kuulustelemaan Pietaria ja Johannesta, Apt. 4:5-6. Silloin Pietari, Pyhää Henkeä täynnä, sanoi heille: “Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat! Jos meidät nyt pannaan vastaamaan sairaalle tekemästämme hyvästä teosta... niin tietäkää tämä... se tapahtui Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä. Hänet te ristiinnaulitsitte... Hän on se kivi, joka ei teille rakentajille kelvannut mutta josta on tullut kulmakivi. Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän. Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla”, Apt. 4:9-12.

Golgata on takana, Jeesuksen hautaus on takana, hänen ylösnousemuksensa kuolleista on takana, hänen taivaaseen astumisensa on takana ja helluntaipäivä on takana. Mutta näistä

huolimatta apostolit eivät lähteneet eteenpäin, vaan puheesta toiseen he toistivat samaa asiaa: Ristiinnaulittu Jeesus Kristus on ydin, pääasia, kulmakivi, ainoa pelastaja.

Tämän saman asian ilmaisi omalla tavallaan myös heprealaiskirjeen kirjoittaja kun hän sanoi: ”Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu, joka on edessämme, katse suunnattuna Jeesukseen”. Hän ei kehota kirjeen lukijoita katsomaan tyhjään hautaan eikä ylösousemukseen, ei taivaaseen astumiseen eikä Hengen vuodattamiseen, vaan Jeesukseen. Heprealaiskirjeen kirjoittaja neuvoo meitä juoksemaan katse suunnattuna taaksepäin - siis etenemään antamatta kuitenkaan katseen irrota ristiinnaulitusta Jeesuksesta.

Myös apostoli Paavalin opetuksen pääsisältö oli ristiinnaulittu Jeesus. Hän loi silmänsä ristiinnaulittuun Jeesukseen aina kun hän tuli uudelle paikkakunnalle. Ja sitä, mitä hän näki, sitä hän opetti. Korinttilaisia hän muistutti: ”Kun tulin luoksenne... en julistanut Jumalan salaisuutta teille suurenmoisen puhetaidon tai viisauden keinoin. En halunnut tietää teidän luonanne mistään muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta, en muusta kuin ristiinnaulitusta Kristuksesta. 1. Kor. 2:1-2.

Golgata on keskus taivaassakin

Aivan saman näemme tapahtuvan taivaassakin. Ilmestyskirjan 4. luvussa Johannes kertoo: ”Siinä samassa olin Hengen vallassa.” – Katso ystävä, mitä ihminen näkee kun hän on Hengen vallassa! Johannes kirjoittaa: ”Näin, että taivaassa oli valtaistuim... Tämän valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja niillä istui

kaksikymmentäneljä vanhinta, joilla oli yllään valkeat vaatteet ja päässään kultaseppele... Valtaistuimen edessä ja ympärillä oli neljä olentoa... Ja minä näin, että valtaistuimen ja neljän olennon edessä vanhinten keskellä seisoivat karitsa. Se oli kuin teurastettu”, Ilm. 4:2-6; 5:6.

Golgata on keskus vielä taivaastakin katsottuna! Uusi testamentti ei ole kuin eteenpäin lentävä nuoli. Se on kuin nuoli, joka taivaasta ja iankaikkisuudesta saakka viittaa takaisin Golgatalle. Taivaassa, Pyhän Hengen vallassa, Johannes näki Karitsan, ikään kuin teurastetun. Se on vertauskuva, joka tarkoittaa ristiinnaulittua Jeesusta. Tälle teurastetulle Golgatan uhrikaritsalle ”ne neljä olentoa ja ne kaksikymmentäneljä vanhinta” lauloivat: ”Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu, olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmisiä kaikista heimoista, kaikista kielistä, kansoista ja maista.” Johannes jatkaa: ”Valtaistuimen, olentojen ja vanhinten ympärillä näin suuren joukon enkeleitä ja kuuli heidän äänensä. Heitä oli lukemattomia, kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, ja he lausuiivat kovalla äänellä: - Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan vallan, rikkauden, viisauden ja voiman, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen”, Ilm. 5:9-12.

Tämän me voisimme kiteyttää muotoon: Golgatan sovitustyö ei ole virstanpylväs ihmisen matkalla maasta taivaaseen. Virstanpylvään sijasta Golgata on ihmisen ikuinen päämäärä. Olimmepä siis Jumalan valtakunnan ulkopuolella tai sen sisäpuolella, maassa tai taivaassa, paras kehoitus, mikä meille voidaan antaa, on heprealaiskirjeen 12. luvun alku: Eläkää ”katse suunnattuna Jeesukseen, joka häpeästä välittämättä kesti ristillä...”

Juuri niin tekevät ne neljä olentoa ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta ja ne sadat miljoonat enkelit, jotka Johannes näki taivaassa. He kaikki tietävät, että tärkeintä, mitä luomakunnassa on tapahtunut, on tapahtunut Golgatalla. Mitään suurempaa, mitään arvokkaampaa, mitään merkittävämpää Jumala ei ole tehnyt. Sen tähden ei ole olemassa mitään enempää kuin mitä Golgata on eikä ihminen voi saada mitään enempää kuin mitä hän saa Golgatalta. Golgata ei ole hyvä alku josta ihmisen pitäisi päästä omin neuvoin eteenpäin. Jokainen askel Golgatalta ”eteenpäin” on askel kauemmaksi Golgatalta, Jumalan suurimmasta ja arvokkaimmasta työstä.

Palataan Golgatalle.

Suomen Evankeliumikoulu 2003

